

CARTA DE BREST

declaració sobre la lluita contra l'imperialisme a l'europa occidental

INTRODUCCIÓ

El 3 de febrer de 1.974 es reuniren a Brest delegats d'U.D.B. (Unió Democràtica Bretona), Sinn Féin - I.R.A. (Moviment Republicà Irlandès) i U.P.G. (Union do Povo Galego) i redactaren un document que analitza la situació de la lluita d'alliberament nacional a l'Europa Occidental en el qual s'estableix la necessitat de constituir en els pobles oprimits d'Europa un moviment de masses dirigit per la classe obrera per a realitzar la revolució socialista d'alliberament nacional.

Aquest document històric, conegut ja internacionalment com la "Carta de Brest", ha tingut una extraordinària repercussió entre els revolucionaris de tot el món, especialment els que actuen a les nacions oprimides d'Europa Occidental, que podem considerar-lo un punt de partida per a establir, a nivell d'Europa, una estratègia de lluita d'alliberament nacional.

Així, a les tres organitzacions inicials se n'hi han anat afegint d'altres, amb la qual cosa es comença a establir una coordinació internacional entre moviments socialistes revolucionaris a nacions oprimides europees. Amb motiu de l'"Aberri Eguna" (Dia de la Pàtria Basca) del 1.974 el H.A.S. (Herriko Alderdi Sozialista-Partit Socialista Basco) -creat després de la prohibició d'Embata a Euscadi Nord-va proclamar la seva adhesió a la Carta de Brest en un important text teòric. Igualment, s'hi han adherit el "Partit Cors per al Socialisme", "Cynairu Goch" (Pais de Galles Roig) i Lutte Occitane. La nostra organització ja va comunicar en el seu moment la seva adhesió.

P. S. A. N. (PROVISIONALS)

DECLARACIÓ

Els partits d'Irlanda, de Galícia i de Bretanya sotasignants reunits en conferència el 3 de febrer de 1.974, conscients del caràcter universal de l'imperialisme i de l'extrema gravetat de la situació en llurs països per la permanència del sistema colonial que en resulta, declaren solemnement la necessitat d'una unió entre els pobles oprimits d'Europa. Amb aquest fi proposen les anàlisis i les tesis següents.

1. LA SITUACIÓ IMPERIALISTA A EUROPA

a) l'imperialisme sistema universal

Com a fase de l'economia, l'imperialisme modern se situa fonamentalment en l'etapa monopolista del capitalisme. És un sistema mundial que treu uns beneficis superiors en els països colonitzats alhora que explota el proletariat dels països imperialistes.

Pel fet que l'imperialisme és un sistema universal, molts pobles, a diferents nivells i en situacions històriques particulars, sofreixen l'explotació colonial o la dominació neocolonialista.

Europa no se surt d'aquesta norma, això explica que avui encara existeixin a la perifèria del sistema imperialista europeu certs pobles que sofreixen una explotació extrema dirigida pels diferents grups dels monopolis. Aquesta dominació existeix alhora:

- ➡ sota la forma d'una explotació extrema, directa, en el quadre del capitalisme monopolista d'Estat;
- ➡ sota la forma de monopolis europeus, que surten una mica del quadre molt estret dels vells Estats europeus, a mesura que avança la integració capitalista en el quadre del Mercat Comú europeu;
- ➡ sota la forma, en fi, de firmes multinacionals, l'estratègia de les quals procura avançar-se a la crisi actual del capitalisme mundial davant les dificultats monetàries.

b) els efectes de l'imperialisme

D'aquesta forma, el capitalisme té per efecte la instauració d'un sistema colonial que afecta de diverses maneres i a nivells diversos, a diferents pobles.

El colonialisme es manifesta en tres aspectes principals, que són interdependents: aspecte econòmic, aspecte polític i aspecte socio-cultural. L'aspecte econòmic és, amb molt, el fonamental ja que els aspectes polític i socio-cultural vénen provocats per les necessitats del capitalisme monopolista. La dominació política no té altre objectiu que permetre la penetració monopolista arribant, de vegades, fins a la intervenció militar.

La destrucció de la cultura dels diferents pobles és la conseqüència d'aquesta intervenció política i econòmica. Un cop feta aquesta destrucció, la introducció d'una cultura dominant, facilita totes les opressions socials, en el primer terme de les quals se situa, evidentment, l'explotació capitalista.

En aquesta situació s'esdevé avui que:

- ➡ El poble irlandès sofreix directament els efectes del colonialisme en el Nord i del neocolonialisme en el Sud (malgrat que aquesta situació va cap a una integració colonialista pura).
- ➡ El poble gallec sofreix el sotmetiment feixista que garanteix la dominació dels grups monopolistes de l'Estat espanyol.
- ➡ El poble bretó sofreix directament la dominació colonial en el marc del centralisme polític que és el millor suport del capitalisme monopolista d'Estat a França.

2. LA QÜESTIÓ NACIONAL I EL SOCIALISME

En l'etapa imperialista del capitalisme la situació colonial en la qual es troben els nostres pobles provoca la impossibilitat d'evolucionar seguint els models dels anomenats països desenvolupats d'avui. En efecte, les burgesies indígenes es troben en la impossibilitat d'acumular el capital necessari per a expandir-se; per això l'excedent econòmic creat als nostres països és drenat cap a les metròpolis pels mecanismes bancaris. Conseqüentment l'existència d'una "burgesia nacional" és enterament impossible. Per això les burgesies dels nostres països estan destinades a fer el paper de "burgesies compradores" i són els agents a través dels quals, l'imperialisme exerceix la dominació damunt els nostres pobles. Malgrat que puguin existir residus o inicis de burgesies amb caràcter més o menys nacional, només poden fer un paper marginal.

D'això se'n dedueix la impossibilitat de la burgesia anomenada nacional de realitzar un paper dirigent en el moviment d'alliberament nacional.

Nosaltres creiem que la lluita contra l'imperialisme és indissociable de la lluita contra els seus agents locals: les burgesies "compradores".

La lluita per l'alliberament nacional no és una lluita diferent de la lluita pel socialisme. No es pot dir ni tan sols que la lluita d'alliberament nacional estigui lligada a la lluita d'emancipació social; són una sola i idèntica lluita. La lluita d'alliberament nacional no és més que un aspecte particular que pren la lluita de classes en els països oprimits i sotmesos a una explotació colonial i la lluita pel socialisme pren, per als nostres pobles, la forma d'un alliberament nacional. Arribats en aquest punt volem denunciar els oportunistes de dreta i d'esquerra.

Els de dreta diuen: "primer ens alliberem nacionalment i després establim el socialisme". L'Estat és sempre, un instrument de dominació de la classe que es troba al poder. Un Estat per damunt de les classes socials, un Estat sense "caràcter de classe" no pot existir. Aquest Estat sense "caràcter de classe" que els oportunistes de dreta ens volen fer passar, no pot ser altra cosa que la continuació, més o menys disfressada, de la dominació imperialista a través dels seus agents locals, amb una independència purament formal com és el cas d'Irlanda del Sud. Els oportunistes d'esquerra diuen: "establim el socialisme i després el socialisme alliberarà els pobles oprimits". El socialisme no és una cosa abstracta. S'ha d'adaptar a les condicions específiques de cada país. La història ens ensenya que el pas al socialisme no es va realitzar d'una manera igual en els diversos països avui en dia socialistes (URSS, Xina, Viet-nam, Cuba, etc.) Els qui neguen el marc nacional del pas al socialisme afirmen, en la majoria dels casos, el marc dels actuals Estats imperialistes.

L'internacionalisme proletari no significa la negació de l'existència dels diferents pobles sinó la germanor i la igualtat de tots els pobles del món.

3. MITJANS DE LLUITA REVOLUCIONÀRIA

Tenint en compte les condicions existents en els països colonitzats de l'Europa Occidental, on la feblesa de la burgesia nacional fa impossible de separar la lluita d'alliberament nacional de la lluita d'emancipació de classe, és només amb l'aglutinació i la mobilització de les masses feta a partir de les qüestions que afecten el poble treballador, dirigida pel proletariat i que alhora divideixi els imperialistes i els seus aliats de la manera més eficaç, que podrem arribar a l'alliberament nacional.

La principal tasca de l'avantguarda revolucionària en els països colonitzats de l'Europa Occidental és de treballar per aquesta unitat del poble.

El moviment revolucionari ha de dirigir la lluita de les masses sense mai separar-se o quedar aïllat de la seva base popular. Hem d'oposar-nos tant als que volen substituir aquest treball per un militantisme elitista com als esquerranistes que intenten de saltar-se els diferents moments del procés revolucionari per una retòrica aventurista.

La situació colonial és, però, violenta. L'emigració, l'atur, la misèria, l'exploatació de les riqueses nacionals i les condicions de repressió, són les condicions sobre les quals l'imperialisme aplica la violència oberta per a mantenir la seva dominació. Cap poble no pot conquerir el seu alliberament sinó és a través de la lluita de masses com a resposta a la violència de l'imperialisme.

Els tres partits signants afirmen el dret dels pobles colonitzats a oposar la violència revolucionària a la violència contra-revolucionària. Però no hem d'oblidar que la violència revolucionària és la resposta d'un poble oprimat organitzat per a la resistència, no és de cap manera l'acció d'individus aïllats que no poden sostenir una lluita llarga i dura.

Els moviments d'alliberament nacional basats únicament en la lluita armada, sense una acció de masses i sense una lluita política, acaben en la desfeta o en un canvi en les supraestructures de dominació imperialista que no altera els fonaments de la situació colonial.

DECLARACIÓ FINAL

A partir d'aquesta anàlisi de la situació a Europa i a partir de la resposta revolucionària que hi donem d'alliberament nacional dels nostres pobles i per la construcció del socialisme, les nostres tres organitzacions posem les tesis següents, com a base teòrica d'una pràctica revolucionària per una Europa socialista establerta sobre la igualtat dels pobles que la componen.

- 1 Reafirmem el dret inalienable dels pobles a l'autodeterminació nacional.
- 2 Llitem per la defensa i per l'afirmació dels caràcters nacionals dels nostres pobles en els aspectes econòmic, social, polític i cultural.
- 3 Considerem part integrant de la construcció del socialisme als nostres països l'establiment oficial de les llengües i cultures nacionals sobre bases populars i científiques.

- 4 Ens pronunciem per la necessitat que cada poble oprimat tingui la seva organització revolucionària d'àmbit nacional com a mitjà indispensable per a realitzar l'alliberament nacional i de classe.
- 5 Condemnem totes les estructures que perpetuen l'alienació, l'explotació i l'opressió de la persona humana, especialment el feixisme, el racisme i el sectarisme.
- 6 Ens pronunciem per l'establiment als nostres països d'un règim democràtic i popular en el qual les classes treballadores assumiran el poder.
- 7 Reafirmem la necessitat de destruir totes les estructures capitalistes i imperialistes, i lluitem per l'apropiació pel poble de tots els mitjans de producció, de distribució i de crèdit.
- 8 Ens pronunciem per l'establiment d'una economia planificada al servei dels treballadors i sota el seu control democràtic i popular.
- 9 Ens solidaritzem amb la lluita de tots els pobles oprimits que s'alcen contra el colonialisme i l'imperialisme, per l'establiment de les seves llibertats nacionals i la construcció del socialisme.
- 10 Cridem a la solidaritat revolucionària a tots els pobles oprimits i a tots els progressistes del món, en la lluita que desenrotllem contra l'enemic comú: l'imperialisme mundial en tots els seus aspectes i realitats.
- 11 Ens pronunciem per l'establiment d'una Europa socialista de tots els pobles que la componen, en un pla d'igualtat i de respecte mutu.

Sobre la base de les anàlisis i dels punts establerts i en nom dels nostres tres pobles, cridem a totes les organitzacions revolucionàries dels pobles oprimits d'Europa a unir-se amb nosaltres en la lluita per la destrucció de l'imperialisme i per l'establiment d'una Europa socialista dels pobles.

★ PROLETARIS DE TOTS ELS PAISOS I POBLES OPRIMITS: UNIU-VOS !!

★ VISCA L'INTERNACIONALISME PROLETARI !!

U. D. B.
U. P. G.
I. R. M.

UNIO DEMOCRÀTICA BRETONA

UNIO DEL POBLE GALLEC

MOVIMENT REPUBLICA IRLANDES